

فعالیت ساواک در خارج از کشور

۲۰ اسفند ۱۳۹۳ ساعت ۱۳:۲۰

ساواک برای خارج از کشور بودجه عظیمی داشت. به علاوه از طریق وزارت خارجه شبکه وسیعی ایجاد کرده بود، آمد و رفت ایرانیان به خارج به طور کامل تحت کنترل ساواک بود گاهی این کنترل موجب اعتراض مقاماتی از کشورهای خارج شده است.

بررسی سنای آمریکا نشان داد پنج کشور خارجی که در آمریکا در مبارزه با مخالفین دولت خود تجسس داشتند عبارت بودند از: فیلیپین، تایوان، شیلی، اسرائیل و ایران. روش این مبارزه اعزام گروه گرم (مقصود تروریست) بوده است. سنای آمریکا افشا کرد که شاه مخلوع طی سه سال آخر دوران قدرتش بارها به مقامات امریکایی گفته بود که اگر از فعالیت های جاسوسان ایرانی در آمریکا جلوگیری کنند او هم متقابلاً مأمورین سیا را از ایران بیرون می کند. ریچارد هولمز سفیر آمریکا در ایران به سال ۷۶ ونیز ویلیام سولیوان سفیر آمریکا در ایران این اخطارها را به واشنگتن اطلاع دادند هولمز تلگرافی به کیسینجر در سال ۷۶ نوشت که در مورد فعالیت جاسوسان شاه در آمریکا نگهداشتن جانب احتیاط ضرورت دارد، زیرا ما در اینجا در یک محیط اطلاعاتی و جاسوسی بسر می بریم و آسیب پذیر هستیم. ساواک ایران طی ۱۵ سال همکاری محرمانه که با اداره آگاهی فدرال آمریکا داشت فعالیت های سیاسی غیر دیپلماتیک (امنیتی و پلیسی) خود را در آمریکا همواره گسترش داد. (به مقاله فعالیت جاسوسی رژیم شاه در آمریکا، روزنامه اطلاعات ۵ شهریور ۵۸ مراجعه شود).

با وجود آنکه کنترل رفتار ایرانیان مقیم کشورهای خارجی بعضاً با اعتراضات دولت مواجه شده، مع الوصف، ساواک همواره از هدایت سازمان «سیا» بهره مند بوده و این دو سازمان به هم کمک متقابل می کردند.

میان بیگانگانی که پلیس سیاسی شاه (ساواک) را راهنمایی می کردند (فریتز کاتسمان» یکی از فرماندهان قدیمی گارد حمله آلمان هیتلری بود که در زمان اشغال اوکراین از طرف نازیها ریاست پلیس شهر لوف را به عهده داشت و مسؤول کشتار یهودیان بسیاری از مردم گالیسی شرقی بود. چنین آدمی روشهای عملی دستگیری و تعقیب و شکنجه را به مأمورین ساواک آموخت.

رئیس سیا «استانلی ترنر» در تاریخ ۱۹۷۷ می گوید: «براساس موافقت نامه دوجانبه امنیتی در سال ۱۹۵۹ بین ایران و ایالات متحده نوعی موافقت ضمنی در مورد عملیات ما در کشور شما و بالعکس بین دو دولت وجود دارد ما موافقیم که در مورد مطالب امنیتی مورد توجه هر دو کشور اطلاعاتی رد و بدل کنیم... سازمان سیا در این مسایل بسیار بیدار بوده است. و شاه هم طی مصاحبه بامایک و لاس در اکتبر ۷۶ در مورد اینکه مأمورین ساواک در آمریکا با آگاهی و تأیید مقامات امریکایی به فعالیت

مشغولند موجب شد تا یک مشاور رئیس جمهور و یک سخنگوی کاخ سفید و یک رئیس سازمان سیا دروغگو جلوه کنند. کیسینجر در آن تاریخ طی یک مصاحبه مطبوعاتی (... کیسینجر مشاور رئیس جمهور بود) این طور جواب داد: این صحت ندارد که ایالات متحده از عملیات مأمورین اطلاعاتی ایران در خاک آمریکا یعنی جاسوسی و آزار مخالفین که در آمریکا زندگی می کنند بی اطلاع است». و اعلام کرد که کمیته ای در کاخ سفید مأمور رسیدگی به این جریانات خواهد شد.

۱۲ روز بعد الفردال اترتون معاون کیسینجر به ملاقات اردشیر زاهدی رفت و به او اعلام داشت امریکا هیچ نوع عمل غیرقانونی ساواک را در آمریکا تحمل نمی کند سپس سخنگوی کاخ سفید اعلام داشت هیچ دلیلی مبنی بر صحت های تهمت های وارده در مورد اعمال غیرقانونی وجود ندارد و سفارت ایران به ما اطمینان داده که هیچکدام از مقامات ایرانی مرتکب چنین اعمالی نمی شوند. توضیح رسمی شاه اشتباه کرده است (اطلاعات ۸ اسفند ۵۷) ساواک گاهی از متخصصان خارجی بازنشسته هم استفاده می کرد. در میان بیگانگانی که پلیس سیاسی شاه (ساواک) را راهنمایی می کردند (فریتز کاتسمان» یکی از فرماندهان قدیمی گارد حمله آلمان هیتلری بود که در زمان اشغال اوکراین از طرف نازیها ریاست پلیس شهر لوف را به عهده داشت و مسؤول کشتار یهودیان بسیاری از مردم گالیسی شرقی بود. چنین آدمی روشهای عملی دستگیری و تعقیب و شکنجه را به مأمورین ساواک آموخت. (ایران بر ضد شاه صفحه ۱۴۷) وزارت امور خارجه و سفارتخانه های ایران در خارج از کشور، پایگاه اصلی ساواک بودند.

خلعتبری وزیر خارجه رژیم شاه در بازجویی خود در مورد نفوذ ساواک در وزارت خارجه می نویسد: «... ساواک پیوسته سعی داشته است که نفوذ خود را از راههای مختلف در تمام قسمت های وزارت خارجه بگستراند و برای این منظور به وسیله مأمورین رسمی شناخته شده و مأموران مخفی و اداره حفاظت و سفیران ساواکی و مستخدمین جزء و کارشناسان در رشته های مختلف اقدامات خود را انجام دهد. ساواک در همه نمایندگی ها دارای دو یا سه نوع مأمور بود:

(۱) یک یا چند مأمور که با اطلاع وزارت امور خارجه از تهران اعزام می شدند اینها تحت پوشش وزارت خارجه بودند و به دولت محل به عنوان عضو رسمی و سیاسی نمایندگی معرفی می شدند.

(۲) یک یا چند مأمور مخفی شناخته نشده که با سمت و تحت عنوانی در نمایندگی به خدمت مشغول بودند اینها ممکن است از کارمندان رسمی (اداری یا سیاسی) وزارت خارجه باشند که مخفیانه با ساواک همکاری داشتند و یا ممکن است از ایرانیان یا افراد محلی باشند که به عنوان «کارمند محلی» نمایندگی انتخاب می شدند.

(۳) یک یا چند کارمند جزء محلی مانند راننده یا پیشخدمت ایرانی یا محلی (از صورت مجلس تحقیقات از خلعتبری مورخ ۱۸/۱/۵۷).

محمدتقی جوان رئیس ساواک شیراز در دادگاه انقلاب اسلامی بسیاری مطالب در مورد اقدامات ساواک در خارج کشور با کمک سازمان امنیت کشورهای دیگر از جمله آلمان، ترکیه، اسرائیل، عمان بیان کرد و توضیح داد که چگونه مأمورین ساواک در سازمانهای دانشجویی خارج از کشور وارد می شوند. وی که از سال ۵۰ دبیر اول سفارت ایران در بن بود اعتراف داشت که ساواک

با اسرائیل مرتباً در تماس بوده و خودش چندین مرتبه به اسرائیل مأموریت داشته است و مسؤول هماهنگ کردن کارهای ساواک در خارج بوده است (کیهان فروردین ۵۸ جریان دادگاه). اعزام افسران و افراد وابسته به ساواک به عناوین مختلف و از جمله آموزش، از برنامه های اصلی رژیم شده بود. در پایان دهه ۱۹۵۰ نظامیان و اشخاص کشوری هم به اسرائیل اعزام شدند تا از تجارب موساد استفاده برند... روابط بین موساد و ساواک برقرار و محکم گردید این دو سازمان مخصوصاً در زمان جنگ یمن علیه مصر ناصری همکاری می کردند... از ۱۹۶۰ اردن مرکز عملیات ساواک علیه کشورهای خاورمیانه عربی گردید. با وجود کمک اسرائیلی ها ساواک وابسته به سیا بود.

ساواک ایران طی ۱۵ سال همکاری محرمانه که با اداره آگاهی فدرال آمریکا داشت فعالیت های سیاسی غیر دیپلماتیک (امنیتی و پلیسی) خود را در آمریکا همواره گسترش داد

سیا ۵۰ مأمور رسمی در ایران داشت ولی صدها نفر دیگر که غالباً تکنسین بودند به طور قراردادی به نفع سیا کار می کردند برای این امریکایی ها کمک می کردند که امنیت داخلی کشور حفظ گردد. آمریکا برای مقابله با شورش ۱۹۷۸ برای همین یک سال ۵۰ هزار بمب اشک آور، ۳۵۶ هزار ماسک ضد گاز و ۴۳۰۰ تپانچه به ایران تحویل داده است! (روزنامه اینترنشنال هرالد تریبون، مورخ ۱۴ ژوئیه ۱۹۷۸).

گزارش مأمورین ساواک از نظریات سازمانهای بین المللی مثل صلیب سرخ و عفو بین الملل باعث می شد که نمایندگان این سازمان ها از ورود به این کشور منع گردند. خلعتبری می گوید: «... هنگامی که در روزنامه ها و سازمانهای مختلف در کشورهای جهان درباره تعداد زندانیان سیاسی در ایران و شرایط زندان ها و رفتار غیرانسانی با زندانیان سیاسی مقالاتی منتشر و اعلامیه هایی صادر می گردید کمیته بین المللی صلیب سرخ خواستار شد که براساس قراردادهای بین المللی از زندان های ایران بازدید و گزارش برای مقامات ایرانی تهیه نماید. وزارت خارجه با احترام به تعهدات بین المللی با این درخواست موافق بود اما ساواک مخالفت می نمود بالاخره نظر اینجانب مورد تأیید شاه قرار گرفت و به ساواک ابلاغ گردید که نمایندگان صلیب سرخ را به زندان ها راه داده و در اجرای تحقیقاتشان آزاد بگذارند در نتیجه سه هیأت به فاصله زمان هایی از زندان ها دیدن نمودند». (از نوشته خلعتبری در بازپرسی در مورد رابطه با ساواک).

عملیات در خارج کشور مورد تأیید رؤسای جاسوسی غرب بود؛ به خصوص در خلیج فارس، مصر و لبنان نمره خوب گرفته بود (نیوزویک ۱۴ اکتبر ۱۹۷۴) زیرا در هیچ مورد یک مأمور ساواکی ایران به دام نیفتاد. در سالهای ۴۸ و ۵۱ ساواک کردهای بارزانی را به شورش علیه رژیم عراق وادار ساخت و روزنامه نگاران خارجی را برای تهیه گزارش از نقاط شورشی هدایت نمود و یک شبکه امنیتی برای حفاظت از بارزانی گسیل داشت («ایران، دیکتاتوری و توسعه» نوشته فردهالیدی نقل از آیندگان ۱۴ بهمن ۵۷)

آدرس مطلب :

<https://www.cafetariqh.com/news/29781/كشور-خارج-ساواك-فعاليت>